

תת"ע 9771/12/20 - מדינת ישראל נגד טליה סמדר אביגד פינקלשטיין

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 9771-12-20 מדינת ישראל נ' טליה סמדר אביגד פינקלשטיין
תיק חיזוני: 60119672859

בפני כבוד השופטת שרתית קריספי
מ雅思ימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שנידר
נגד טליה סמדר אביגד פינקלשטיין
נאשםת

פסק דין

הנאשםת זכאית מחמת הספק

בנוגד הנאשםת נרשמה, ביום 6.1.21, הودעת תשלום קנס בגין נהיגה בחוסר זהירות (להלן - הדוח), עבירה על תקנה 21(ג) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

הנאשםת כפירה באישום המויחס לה וטענה: " לא אחזתי שום דבר בידי. אני גרה ברחובות עובדת בתל אביב, נסעה למעלה משעה, עמדתי בפקקים רבים שעיה, כל מה שעשית זה השענתי את הראש אחרת, יכול להיות שהחרرت קצת את היד. הוא טען שהמראה הייתה פתוחה, היא לא הייתה פתוחה. לא צגמתי ולא עשית כלום, נהגתי. יש טעות בכתב האישום שנגהתי ברכב שחור, אני לא נהגתי ברכב שחור, יש לי רכב לבן. אני לא מבינה מילה ממה שכותב השוטר".

מטעם המ雅思ימה, העיד רס"ל עמית לביא, עורך הדוח והוגשו הדוח וಚתוב הנסיבות, שסומנו ת/1 וכן, סרטון מצלמת הגוף של העד, שסומן ת/2.

מטעם ההגנה, העידה הנאשםת והוגשו סרטון, שסומן נ/1 ומסמכים רפואיים, שסומנו נ/2.

על פי גרסת המ雅思ימה, ביום 6.1.20, בשעה 07:29, נהגה הנאשםת ברכב בנתיב השני מימין, בכביש 1, מכיוון מזרח לכיוון מערב ובהגיעה לק"מ 2, נצפתה על ידי העד, שרכב על אופנוע משטרתי בשול ימין, כאשר היא אוחזת ביד ימין מכשיר הנראה כמכשיר טיפול, מצמידה אותה לפניה, כאשר ראשה מוטה כלפי מעלה והמראה שב███ השמש פתוחה.

עמוד 1

העד הורה לנשאתה לעזר את הרכב ורשם מפיה את הדברים הבאים: "לא התאפרתי הרמתית את הראש והסתכלתי על הכל שקר". העד ציין כי במהלך דבריה, אחזת הנשאתה פינצטה בידה.

ב-ת/2, ניתן לראות את המתואר בעמוד 6 לפרוטוקול, שורות 13-8.

העד נחקר והסביר כי הבחן בדברים שתיעד בדי"ח שלא כל הפרעה או הסתרה, אף כי נסע לימינה של הנשאתה, במרחך של נתיב ביניהם ושלל את טענת הנשאתה, כי סבר שהמראה פתוחה, רק בשל הבזקי אור ממכוון חולפות.

העד נשאל ואישר כי על פי ת/2, טען בפניו הנשאתה, כי הבחן בה עם מסקרה ביד ימין.

הנשאתה העידה להגנה ועל פי גרסתה, נהגה במקום האמור, אך לא אחזה דבר בידה, אלא רק הטתה ראה לאחור, בשל עומס התנועה הכבד שהיה במקום.

עוד טענה הנשאתה, כי היא מרכיבה משקפים והורידה את הסוכך, על מנת שלא להסתנוור, אך המראה הייתה סגורה.

הנשאתה מסרה כי הצעה לעד לעורוך חיפוש בתיקה והוציאה את תכולתו, לרבות קטלוגים ומוצרים השייכים לעבודתו של בעלה, כולל פינצטה.

לבסוף, טענה הנשאתה, כי אינה נהגת להתאפר כלל או לעונד תכשיטים, בשל ריגשות למתקות ומוצרים קוסמטיים, כאמור ב-נ/2, שם נקבע כי קיימת ריגשות למתקות.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את הצדדים, בחנתי את הראיות, לא אוכל לקבוע במידה הנדרשת בהליך פלילי, כי הנשאתה עברה את העבירה המוחסת לה בכתב האישום.

העד נהג בשול ימין ואילו הנשאתה, נהגה בנטייה השני מימין ובדי"ח, אין כל התייחסות מצד העד לקיום/אי קיומם של כל רכב בנטייה הימני, שהפריד ביןו לבין רכב הנשאתה.

אצין, כי בשעת בוקר זו, אין זה סביר שלא היו כל רכב גם בנטייה הימני והיה על העד להתייחס לכך באופן מפורש, בהקשר של שדה הרניה שלו לכיוון רכב הנשאתה ומשלא עשה כן, לעומת ספק באשר לכולתו להבחן בבירור ביצוע העבירה, על אף האמור בדי"ח.

הנשאתה עמדה על גרסתה ועדותה בבית המשפט עשתה עלי רושם אמיתי ביותר.

בע"פ 4004/98 רשבסקי נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' מודרך, על החלטתו בתיק קודם וקבע:

"... בזודאי שלא ניתן לומר שלעולם יש לראות את עדות השוטר כעדיפה... הוא עלול גם להטעות שלא במכוון."

על כן צריכה הערכאה הדינית לעמוד על המשמר ולפקוח "שבע עיניים" על עדויות השוטרים, שמא נמצא בהן דבר, אפילו קטן יחסית, המעיד בספק את הביטחון באמינותם. תהיה הסתברות לקבלת עדות שוטר גבואה ככל שתהיה, אין היא הסתברות מלאה והאפשרות שהשופט טעה... לעולם קיימת".

לאור כל האמור לעיל, החלמתי לזכות את הנאשמת מחמת הספק.

מורה על ביטול הדיון.

המציאות תשלח עותק מפסק הדין לצדים.

ניתן היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, בהעדר הצדדים.